

Sygn. akt: I C 1709/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Zawierciu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kawecka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Sylwia Bednarz

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2018 r. w Zawierciu

sprawy z powództwa Ł. S.

przeciwko Towarzystwu (...) S. A w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S. A w W. na rzecz powoda Ł. S. kwotę 22 308, 31 (dwadzieścia dwa tysiące trzysta osiem 31/100) zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13.10.2016r do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6240,16 (sześć tysięcy dwieście czterdzieści 16/100) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym kwotę 3617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1709/16

UZASADNIENIE

Powód Ł. S. wystąpił do tut. Sądu z pozwem przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W., domagając się zapłaty przez pozwanego kwot 2 308,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 13 października 2016r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów leczenia na podstawie art. 444 § 1 k.c. oraz 20 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 13 października 2016r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia na podstawie art. 445 § 1 k.c. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu żądania powód podał, że w dniu 30 września 2015r. miał miejsce wypadek komunikacyjny, w następstwie którego doznał obrażeń ciała. Wyrokiem tut. Sądu Rejonowego sprawcy wypadku J. S. została skazana prawomocnie w sprawie o sygn. akt II K 19/16. Następnie powód podał, że sprawcy wypadku była ubezpieczona w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. W odpowiedzi na zgłoszenie pozwany uznał co do zasady roszczenia powoda zarówno co do zadośćuczynienia jak i zwrotu kosztów leczenia, jednakże nie zgodził się z wysokością roszczeń i przyznał mu łącznie kwotę 5 073,73 zł. Żądanie pozwu stanowi roszczenie uzupełniające w stosunku do przyznanej wyżej wskazanej kwoty w toku postępowania likwidacyjnego. W ocenie powoda kwota 20 000 zł stanowiąca uzupełnienie przyznanego zadośćuczynienia w kwocie 5 000 zł stanowi kwotę odpowiednią w rozumieniu art. 445 § 1 k.c. Z kolei żądanie zwrotu kosztów leczenia obejmuje koszty zakupu leków oraz usług medycznych w łącznej kwocie 1 808,31 zł (po potrąceniu z kwoty 1 882,04 zł wydatkowanej przez powoda przyznanego przez pozwanego zwrotu tych kosztów w kwocie 73,73 zł) oraz koszty dojazdów do placówek medycznych w kwocie 500 zł. Co do roszczenia o odsetki powód wskazał, że

w przedmiotowej sprawie wierzyciel był zobowiązany do wypłaty należności zadośćuczynienia i odszkodowania w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia roszczenia. Zgłoszenie szkody nastąpiło w dniu 12 września 2016r., stąd ostateczny termin do zapłaty należnych powodowi świadczeń upłynął w dniu 12 października 2016r.

Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. w pisemnej odpowiedzi na pozew z dnia 16 grudnia 2016r. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany nie kwestionował okoliczności zdarzenia komunikacyjnego, w którym uczestniczył powód, podając, że na etapie likwidacji szkody przyznał powodowi m.in. zadośćuczynienie w kwocie 5 000 zł oraz odszkodowanie w kwocie 73,73 zł. W ocenie pozwanego żądana przez powoda kwota zadośćuczynienia w łącznej wysokości 25 000 zł nie jest odpowiednią sumą w rozumieniu art. 445 § 1 k.c., mając na względzie charakter obrażeń i przebieg leczenia oraz historię choroby. Pozwany zakwestionował również roszczenie o odszkodowanie, podnosząc, że powód nie wykazał, że nie mógł skorzystać ze świadczeń refundowanych z NFZ, a także nie przedłożył żadnego zestawienia tras i kilometrów, które pokonał w związku z konsekwencjami wypadku. Z ostrożności procesowej powód zakwestionował także początkowy termin naliczania odsetek od kwoty zadośćuczynienia, wskazując, że termin winien być liczony dopiero od daty wyrokowania, powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów powszechnych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 września 2015r. w W. na ulicy (...), skrzyżowanie z ulicą (...) nieumyślnie naruszyła zasady w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki A. o nr rej. (...) nie zachowała należytej ostrożności zbliżając się do skrzyżowania z drogą podporządkowaną nie udzieliła pierwszeństwa przejazdu pojazdowi marki V. o nr rej. (...), czym doprowadziła do zderzenia pojazdów w wyniku czego kierujący pojazdem marki V. Ł. S. doznał obrażeń ciała, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcje jego organizmu na okres powyżej 7 dni. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 9 marca 2016r. wydanym w sprawie sygn. akt II K 19/16 J. S. została uznana za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 177 § 1 k.k.

/Dowód: akta sprawy przed SR w Zawierciu sygn. akt II K 19/16 - wyrok Sądu Rejonowego w Zawierciu z dn. 9.04.2016r. k. 74 akt/.

W następstwie wypadku z dnia 30 września 2015r. powód został przewieziony do Szpitala (...) w Z. karetką pogotowia. Początkowo był diagnozowany w izbie przyjęć, gdzie ustalono wstępne rozpoznanie: złamanie mostka, stłuczenie barku lewego, skręcenie kręgosłupa szyjnego, stłuczenie kciuka prawego i uraz powierzchowny nadgarstka lewego. Wykonano badania obrazowe, a następnie został wypisany do domu. Powód leczył się ambulatoryjnie do 1 października 2015r. W dniu 2 października 2015r. z powodu znaczących dolegliwości klatki piersiowej oraz kręgosłupa szyjnego powód został przyjęty na Oddział (...) Urazowej Ogólnej, gdzie przebywał w okresie od 2 października do 5 października 2015r. W wyniku obserwacji szpitalnej rozpoznano u powoda: stan po wypadku komunikacyjnym, złamanie mostka, stłuczenie klatki piersiowej, stłuczenie barku lewego, skręcenie kręgosłupa szyjnego, stłuczenie głowy, stłuczenie kciuka prawego i uraz powierzchowny nadgarstka lewego. Powód był leczony zachowawczo, gdzie podawano mu leki przeciwbólowe. Został wypisany w stanie ogólnie dobrym z zaleceniem dalszych kontroli w Poradni (...) Ogólnej. Powód leczył się w Poradni (...) Ogólnej zachowawczo, otrzymywał środki przeciwbólowe i przeciwzapalne przez około pół roku. Leczył się rehabilitacyjnie, pobierał zabiegi laserowe, masaże, zabiegi krioterapii oraz prądy dynamiczne. Leczył się również w Poradni Neurologicznej z powodu znaczących dolegliwości bólowych głowy. Z dniem 1 grudnia 2015r. powód odzyskał zdolność do pracy mimo istniejących dolegliwości bólowych. Z powodu zespołu bolesnego barku leczył się prywatnie w (...). Lekarz leczący go wykonał testy na uszkodzenie stożka rotatorów oraz po wykonanym badaniu USG barku stwierdził naderwanie mięśnia nadgrzebieniowego. Miał uszkodzone żebra, chodził w opasce, było podejrzenie ich złamania. Miał leki na obrzęk płuc. Miał też bóle głowy i klatki piersiowej, zawroty głowy. Przez 4 miesiące przebywał na L-4. W trakcie wypadku dostał w klatkę kierownicą, wybuchła mu poduszka. Ponad pół roku dochodził do siebie. Miał problemy z poruszaniem się po wypadku. Nosił kołnierz ortopedyczny. Cały był obolały. Skarżył się na także, że się często męczy.

/Dowód: zeznania powoda Ł. S. k. 165 akt, zeznania świadka H. B. k. 161 akt, zeznania świadka A. K. k. 162 akt, zeznania świadka M. B. k. 162-163 akt, zeznania świadka E. C. k. 164 akt, dokumentacja medyczna powoda k. 183-196 akt, 198 –218 akt, 225-256 akt, 263-266 akt, opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii lek. med. J. M.- wywiad k. 292-293 akt, opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu ortopedii lek. med. J. M. k. 304 akt/.

W dniu 12 września 2016r. powód dokonał zgłoszenia pozwanemu zaistniałej szkody komunikacyjnej związanej ze zdarzeniem drogowym z dnia 30 września 2015r., domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 2 000 zł tytułem odszkodowania z tytułu wydatków poniesionych na koszty leczenia i rehabilitacji oraz kwoty 40 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Decyzją z dnia 10 października 2016r. pozwany Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. przyznał powodowi Ł. S. zadośćuczynienie w kwocie 5 000 zł oraz świadczenie odszkodowawcze z tytułu zwrotu kosztów leczenia na łączną kwotę 73,73 zł.

/Dowód: zgłoszenie szkody k. 135-137 akt, potwierdzenie przyjęcia zawiadomienia o szkodzie z dn. 12.09.2016r. k. 118 akt, decyzja (...) S.A. z dn. 10.10.2016r. k. 140 akt/.

Powód Ł. S. poniósł koszty leczenia obejmujące koszty zakupu leków, usług medycznych dojazdów do placówek medycznych w łącznej kwocie 2 382,04 zł. Miał zrobiony rezonans barku, co zalecił mu dr M.. Zapłacił za to badanie. Prywatnie po wypadku chodził do dr M. w Ł. i dr B.. Przez pół roku chodził do dr M., z powodu problemów z barkiem i bóli podczas ruchu. Miał zrobiony rezonans barku, co zalecił mu dr M.. Zapłacił za to badanie. Dostawał leki. To było leczenie prywatne. Miał lęki po wypadku i dlatego chodził do dr B. przez około pół roku prywatnie. Sprawdzał możliwość wizyt z funduszu ale były odległe terminy. Dr B. mu pomogła, przepisywała leki i te lęki minęły. Nie chodził prywatnie do innych lekarzy. Do Ł. jeździł czasem samochodem czasem pieszo. W ramach terapii miał chodzić na spacer i czasem do Ł. siedł na nogach. W ramach szkody miał wypożyczony samochód i tata go wozil nim.

/Dowód: recepty, paragony k. 12-16 akt, zeznania powoda Ł. S. k. 166 akt, 309 o. akt, dokumentacja medyczna powoda k. 222-223 akt /.

Powód przed wypadkiem był osobą aktywną, często grał w piłkę i chodził w góry. Powód od 2000r. jest członkiem Polskiego Związku Wędkarskiego. Od tego czasu uprawia wyczynowo sport w postaci wędkarstwa wyczynowego spławikowego. Wędkarstwo to pasja powoda. Bierze udział w licznych zawodach i konkursach zarówno o randze krajowej jak i międzynarodowej z sukcesami, otrzymując nagrody, puchary i wyróżnienia, był mistrzem Polski. Otrzymał odznakę za zasługi w rozwoju wędkarstwa w okręgu (...) w 2007r. Powód jest jednym z lepszych zawodników w kadrze. Jest bardzo zdolny. Startował w każdym zawodach wędkarskich, odnosząc sukcesy. W 2013r. powód rozpoczął trening siłowy na siłowni pod okiem trenera P. C. celem poprawy kondycji w związku z udziałem w zawodach wędkarskich. W związku z treningami miał też określoną dietę. Przez ponad rok czasu trenował przez 4-5 dni w tygodniu przez ok. 1 godzinę. Treningi przyniosły poprawę. Ćwiczenia te pomagały mu w zawodach, miał więcej siły fizycznej. Wypadek przerwał te ćwiczenia. Po wypadku tylko sporadycznie chodzi na siłownię i to są tzw. aeroby, czyli ćwiczenia nie obciążające. Nie może dźwigać. Przed wypadkiem wykonywał typowo siłowe ćwiczenia a po wypadku nie może już ich robić. Wcześniej przed wypadkiem brał udział w zawodach zwykle w sobotę i niedziele w okresie od marca do października w sezonie wędkarskim. Po wypadku nie mógł w nich brać udziału. Nie potrafił dociągnąć sprzętu na miejsce zawodów i wysiedzieć 4 godziny. Odczuwał ból barku i klatki piersiowej i kręgosłupa. Z powodu wypadku nie mógł wziąć udziału w zawodach w międzynarodowych zawodach wędkarskich w Hiszpanii a także w zawodach w Polsce o randze międzynarodowej. Po wypadku był osłabiony. Powoli wracał do dawnej formy. Zawody wędkarskie rządzi się swoimi prawami, jest specjalny regulamin. Po wypadku przez około 8 miesięcy Ł. nie mógł wytrzymać i kończył łowienie wcześniej. Nie schodził ze stanowiska, żeby nie zostać zdyskwalifikowanym, ale widać było, że nie łowił. Nie potrafił utrzymać wędki długiej na 13 m, ręce mu mdlały. Po wypadku na pierwszych zawodach był 2 kwietnia 2016r. i wygrał te zawody. Odczuwał ból, ale się zawiązał, zażył dużą ilość środka przeciwbólowego K., po których źle się później czuł, miał bóle brzucha, musiał jechać na (...) do szpitala, gdzie stwierdzono zatrucie środkami przeciwbólowymi. Z powodu niedyspozycji zdrowotnej spowodowanej wypadkiem komunikacyjnym w okresie październik 2015r.- czerwiec 2016r. nie mógł pełnić swojej funkcji w komisji rewizyjnej, co spowodowało duże

utrudnienia w funkcjonowaniu koła wędkarskiego, także brak zawodnika w drużynie sportowej koła w wymienionym wyżej okresie przełożył się na złe wyniki w zawodach wędkarskich. Obecnie jest w dobrej formie.

/Dowód: legitymacja członkowska i legitymacja – odznaka za zasługi k. 32 akt, artykuł prasowy dot. udziału w zawodach wędkarskich, dyplomy, fotografie zdobytych pucharów k. 33-95 akt, zaświadczenie Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Koła (...) Sm (...) k. 11 akt, zeznania powoda Ł. S. k. 165-166, 309 o. akt, zeznania świadka P. C. k. 161 akt, zeznania świadka H. B. k. 161-162 akt, zeznania świadka A. K. k. 162 akt, zeznania świadka M. B. k. 162-163 akt, zeznania świadka R. K. k. 163 akt, zeznania świadka E. C. k. 164 akt /.

Zaistniały wypadek komunikacyjny z dnia 30 września 2015r. spowodował wiele drobnych obrażeń ciała, które były leczone w Poradni Ogólnej oraz w Poradni Neurologicznej. Zastosowane leczenie farmakologiczne oraz rehabilitacyjne spowodowały całkowite wyleczenie. Nie wystąpił u powoda długotrwały czy też stały uszczerbek na zdrowiu. Stan statyczno-dynamiczny narządu ruchu u powoda jest bardzo dobry. Atletyczna budowa ciała, brak zaników mięśniowych, pełna ruchomość wszystkich dużych stawów potwierdzają, że nie doszło do uszczerbku na zdrowiu. Obrażenia, których doznał powód w wypadku nie mają wpływu na dalsze funkcjonowanie organizmu powoda. U powoda nastąpił całkowity powrót do zdrowia. Do tej pory odczuwa bóle klatki piersiowej, barku i kręgosłupa szyjnego. Nadgarstek go nie boli. W pracy musi chodzić w kasku i to jest dla niego uciążliwe, bo go ten kask ciśnie. Boli go głowa. Powód pracuje w systemie 3 zmianowym w D. w hurtowni stali nierdzewnej jako operator maszyn i urządzeń i odpowiada za pracę dużej maszyny, która szlifuje materiał nierdzewny. Podczas pracy w porze nocnej czasami ma zawroty głowy.

/Dowód: zeznania powoda k. 165-166 akt, opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii lek. med. J. M. oraz opinia uzupełniająca k. 294-295, 304-305 akt/.

Wypadek komunikacyjny z dnia 30 września 2015r. był dla powoda sytuacją bardzo trudną, wywołującą silny stres. Jednak nie była to sytuacja ekstremalna. Nie doznał traumy rozumianej jako uraz psychiczny. Odczuwał przez okres około 6 miesięcy zaburzenia adaptacyjne. Zaburzenia te przejawiały się u powoda w formie obniżonego nastroju, skłonności do zamartwiania się, trudności w realizacji zainteresowań i pasji, lęku przed jazdą samochodem, zaburzeń snu, koszmarnych snów (po wypadku wracały do niego sny, widział, jak kobieta otwiera usta i uderza w niego samochodem). Gdy jechał jako pasażer to się stresował, żeby nie doszło do zderzenia. Po wypadku bał się jeździć samochodem i musiał jeździć (...), co wydłużyło czas dojazdu do pracy. Przed wypadkiem dojeżdżał samochodem. Po wypadku jego samochód został skasowany i nie kupił sobie nowego. Jak była potrzeba to jeździł z dziewczyną a czasem rodzice go podwozili. Bardzo rzadko jeździł sam, ale wtedy odczuwał bardzo duży stres. Od około 1 roku jeździ sam samochodem. Stara się nie pamiętać tego wypadku bo minęło trochę czasu. Powód nie doznał trwałego uszczerbku w sferze psychicznej. Objawy zaburzeń adaptacyjnych ustąpiły, a trudności w realizacji pasji, zainteresowań oraz w uprawianiu sportu nie mają podłoża psychicznego.

/Dowód: opinia sądowa psychiatryczno-psychologiczna biegłych sądowych: z zakresu psychologii mgr S. K. i z zakresu psychiatrii lek. med. W. K. k. 268-272 akt, zeznania powoda k. 165-166 akt, zeznania świadka M. B. k. 162-163 akt, zeznania świadka R. K. k. 163 akt, zeznania świadka E. C. k. 164 akt/.

Ustalenia faktyczne Sąd poczynił na podstawie dołączonych przez strony dokumentów, uzupełniając swoją wiedzę w oparciu o zeznania powódki oraz świadków. Nie ujawniono żadnych okoliczności podważających wiarygodność złożonych dokumentów, czy też zeznań.

W kwestiach ustalenia stanu zdrowia powoda w okresie po wypadku z dnia 30 września 2015r., czy w wyniku wypadku powód doznał uszczerbku na zdrowiu i w jakim zakresie, jakie są rokowania na przyszłość oraz celem wyjaśnienia jaki jest aktualny stan zdrowia powoda, czy dolegliwości na które się skarża są konsekwencją przedmiotowego zdarzenia Sąd oparł się na opiniach biegłych sądowych z zakresu ortopedii lek. med. J. M., z zakresu psychologii mgr S. K. i z zakresu psychiatrii lek. med. W. K. wykonanych w ocenie Sądu w sposób fachowy i merytoryczny. Sąd uznał przedstawione przez biegłych opinie za sporządzone w sposób wyczerpujący i rzetelny, a stwierdzenia w nich zawarte

są spójne i jasne. Żadna ze stron nie zakwestionowała opinii biegłych. Opinie biegłych sądowych stanowiły podstawę merytoryczną wydanego orzeczenia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowym postępowaniu okoliczności zaistnienia wypadku z dnia 30 września 2015r. jak i zakres obrażeń, jakie odniósł powód na skutek tego wypadku nie są sporne. Bezsporny był także fakt, iż sprawcy wypadku była ubezpieczona od odpowiedzialności w zakresie OC u pozwanego, a zatem także fakt, że pozwany odpowiada za skutki wypadku w myśl art. 822 i następnego kodeksu cywilnego. Pozwany zakład ubezpieczeń przyjął co do zasady swoją nieodpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie i wypłacił już na rzecz powoda kwotę 5.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez niego krzywdę oraz kwotę 73,73 zł tytułem odszkodowania obejmującego zwrot kosztów leczenia.

Element sporny postępowania sprowadzał się do oceny zasadności zasądzenia na rzecz powoda zadośćuczynienia i odszkodowania w kwotach przez niego żądanych w związku z konsekwencjami wyżej wymienionego wypadku.

Żądanie zasądzenia zadośćuczynienia za doznaną krzywdę opiera się na przepisie art. 445

§ 1 k.c., stanowiącym, iż w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienia fizyczne (ból i inne dolegliwości) i cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, niemożności uprawiania działalności artystycznej, naukowej, wyłączenia z normalnego życia itp.), a więc doznany przez poszkodowanego uszczerbek niemajątkowy. Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć w związku z tym charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Przy ocenie więc „odpowiedniej sumy” należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, tak aby przyznana poszkodowanemu suma mogła zatrzeć lub co najmniej złagodzić odczucie krzywdy i pomóc poszkodowanemu odzyskać równowagę psychiczną (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2000r., II CKN 1119/98, niepublikowany; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03 lutego 2000 r., I CKN 969/98, niepublikowany; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 03 listopada 1994 r., III APr 43/94, OSA 1995/5/41; uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 08 grudnia 1973 r., III CZP 37/73, OSNC 1974/9/145; G. Bieniek, Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania, tom I, Warszawa 2001, pkt 13 i 14 uwag do art. 445 k.c.). W szczególności uwzględniać należy nasilenie cierpień, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym poszkodowanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 r., II UKN 681/98, OSNAP 2000/16/626). Zadośćuczynienie ma więc przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 1962 r., 4 CR 902/61, OSNCP 1963/5/107; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 1965 r., I PR 203/65, OSPiKA 1966/4/92; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 1978 r., IV CR 79/78, niepublikowany; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2001 r., III CKN 427/00, niepublikowany).

Sąd podzielając twierdzenia strony powodowej co do zasadności przyznania zadośćuczynienia oraz uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, uznał że dochodzona pozwem kwota nie jest kwotą wygórowaną.

Ustalając wysokość należnego zadośćuczynienia, Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim rozmiar obrażeń, jakich doznał powód wskutek wypadku oraz rozmiar związanych z tym cierpień fizycznych i psychicznych i długotrwałość przebiegu leczenia. Powód w wyniku wypadku doznał obrażeń w postaci urazu mostka, stłuczenia barku lewego, skręcenia kręgosłupa szyjnego, stłuczenia kciuka prawego i urazu powierzchownego nadgarstka lewego. Początkowo nie wymagał hospitalizacji. Dopiero w kolejnych dniach po wypadku 2 do 5 października 2015r. z powodu znaczących

dolegliwości klatki piersiowej oraz kręgosłupa szyjnego powód został przyjęty na Oddział (...) Urazowej Ogólnej, gdzie przebywał w okresie od 2 do 5 października 2015r. W dalszym okresie leczył się w Poradni (...) Ogólnej- leczenie było zachowawcze, przy zastosowaniu leków przeciwbólowych i przeciw zapalnych przez okres około pół roku. Leczył się również w Poradni Neurologicznej z powodu znaczących bóli głowy. Leczył się także prywatnie w Poradni Ortopedycznej z powodu bólu barku. Proces leczenia był u powoda stosunkowo długi, wiązał z koniecznością leczenia w kilku poradniach specjalistycznych, odczuwaniem dolegliwości bólowych, stwarzając określone uciążliwości w codziennym funkcjonowaniu. Powód korzystał także z zabiegów rehabilitacyjnych prywatnie.

Zważyć należy, że powód przed wypadkiem był osobą całkowicie zdrową, w pełni aktywną. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań powoda i świadków powód od kilkunastu lat pasjonuje się wędkarstwem, jest członkiem Polskiego Związku Wędkarskiego. Uprawia wyczynowo sport w postaci wędkarstwa wyczynowego spławikowego. Pasji tej podporządkował praktycznie swoje całe życie. Podjął określony trening sportowy i zaczął stosować odpowiednią dietę celem zapewnienia odpowiedniej kondycji. Został odznaczony odznaką za zasługi w rozwoju wędkarstwa w okręgu (...) w 2007r. Był jednym z bardziej zdolnych, lepszych zawodników w kadrze. Brał udział w szeregu zawodach o randze zarówno krajowej jak i międzynarodowej, odnosząc szereg sukcesów i zdobywając dyplomy, puchary i nagrody. Wypadek pokrzyżował jego plany udziału w zawodach międzynarodowych w Hiszpanii. Wypadek wpłynął negatywnie na dalsze uprawianie przez powoda swojej pasji. Nie mógł już trenować jak przedtem. Nie mógł przez okres około pół roku uczestniczyć w zawodach z powodu osłabienia, niemożności dźwigania sprzętu. Nie potrafił utrzymać wędki, ręce mu mdały. Niedyspozycja zdrowotna powoda w związku z wypadkiem wpłynęła także na złe wyniki koła wędkarskiego w zawodach wędkarskich drużyny z koła wędkarskiego, a także spowodowała utrudnienia w funkcjonowaniu koła wędkarskiego z uwagi na niemożność pełnienia przez powoda funkcji w komisji rewizyjnej. W. wyczynowe to sport wymagający dużej sprawności fizycznej. Powód powoli wracał do formy. Z pewnością dla powoda człowieka mającego pasję taka sytuacja była trudna do zniesienia i uciążliwa. Po raz pierwszy w zawodach wziął udział dopiero w kwietniu 2016r. i wygrał je.

Obecnie powód jest w dobrej formie fizycznej. Jak stwierdził biegły sądowy z zakresu ortopedii u powoda nie wystąpił ani długotrwały ani trwały uszczerbek na zdrowiu. Obrażenia, których doznał powód nie mają wpływu na jego obecne funkcjonowanie. Zastosowane leczenie przyniosło u powoda całkowite wyleczenie. Nie wątpliwie w ocenie Sądu jest to zasługa determinacji i samozaparcia powoda a także podjętego systematycznego leczenia oraz rehabilitacji prywatnie. Jak powszechnie wiadomo terminy oczekiwania na porady specjalistyczne czy zabiegi rehabilitacyjne w ramach NFZ są w większości przypadków odległe, w związku z tym zdaniem Sądu zasadne było również skorzystanie przez powoda z prywatnych wizyt lekarskich oraz odbycie płatnych rehabilitacji, wpływając korzystnie na stan zdrowia powoda.

Pomimo jednakże upływu kilku lat od wypadku powód do tej pory odczuwa bóle klatki piersiowej, barku i kręgosłupa szyjnego oraz zawroty głowy, co oddziałuje negatywnie na wykonywaną przez niego pracę fizyczną.

Cierpieniom o charakterze fizycznym towarzyszą także cierpienia psychiczne. Każdy wypadek komunikacyjny jest niewątpliwie dużym przeżyciem psychicznym łączącym się z ogromnym stresem. Wypadek komunikacyjny z dnia 30 września 2015r. był, jak wynika z opinii biegłych z zakresu psychologii i psychiatrii, dla powoda sytuacją bardzo trudną, wywołującą silny stres. Odczuwał on przez okres około 6 miesięcy zaburzenia adaptacyjne, przejawiające zaburzeniami w formie obniżonego nastroju, skłonności do zamartwiania się, trudności w realizacji zainteresowań i pasji, lęku przed jazdą samochodem, zaburzeń snu, koszmarnych snów. Od około 1 roku jeździ sam samochodem. Stara się nie pamiętać tego wypadku bo minęło trochę czasu. Powód nie doznał trwałego uszczerbku w sferze psychicznej. Objawy zaburzeń adaptacyjnych ustąpiły, a trudności w realizacji pasji, zainteresowań oraz w uprawianiu sportu nie mają podłoża psychicznego.

Mając na względzie całokształt okoliczności sprawy, Sąd uznał, że kwota 25 000 zł jest kwotą odpowiednią dla powoda tytułem należnego mu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Skoro powodowi wypłacono kwotę 5 000 zł na etapie postępowania likwidacyjnego, to uzasadnionym jest obecnie zasądzenie dalszej kwoty uzupełniającej 20 000 zł. Kwota ta stanowi dla powoda wymierną wielkość i realizuje wszelkie warunki kompensacji krzywdy, rekompensując mu przeżyte cierpienia i dolegliwości związane z procesem leczenia oraz związane z doznanymi obrażeniami, a

jednocześnie odpowiada aktualnej stopie życiowej społeczeństwa, nie prowadząc przy tym do bezpodstawnego jego wzbogacenia. Podstawę rozstrzygnięcia stanowił art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c.

W kwestii drugiego z roszczeń powoda dotyczącego odszkodowania, w ocenie Sądu, powód w należyty sposób wykazał, że w związku z wypadkiem doznał szkody w łącznej kwocie 2 382,04 zł. Na kwotę tę składały się koszty wydatków na: zakup leków oraz usług medycznych oraz dojazdów do placówek medycznych w kwocie 500 zł, udokumentowanych przedstawionymi dowodami w postaci paragonów i szczegółowo opisanych w sporządzonym przez powoda zestawieniu dołączonym do pisma procesowego z dnia 24 kwietnia 2017r. – k. 169-173 akt. Wobec faktu wypłacenia powodowi kwoty 73,73 zł na etapie postępowania likwidacyjnego, to uzasadnionym jest obecnie zasądzenie dalszej kwoty uzupełniającej 2 308,31 zł. Podstawę rozstrzygnięcia stanowił art. 444 § 1 k.c.

Odsetki ustawowe zasądzono na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c., uwzględniając w tym zakresie zasadne żądanie pozwu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6 240,16 zł, na którą składają się: kwota 3 617 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwoty: 1 116 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu i 1 507,16 zł z tytułu wynagrodzeń biegłych sądowych za sporządzenie opinii.